

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۱۲/۱۸

نویسنده : برانکو مارسیتیکی

مترجم: سیدحسام مل

مقام رسمی بایدن که مورد تمسخر قرار گرفته بود، دروغ اجتناب‌ناپذیر بودن جنگ اوکراین را افشا کرد

منبع و تاریخ نشر: ریسپونسیبل ستیت گرفت مؤرخ ۲۰۲۵/۱۲/۱۷

او اولین کسی نیست که - پس از این واقعیت - اذعان می‌کند که کنار گذاشتن ناتو برای جلوگیری از حمله روسیه در نظر گرفته شده بود و رد شد. وقتی صحبت از جنگ اوکراین می‌شود، مدت‌هاست که دو واقعیت وجود دارد. یکی توسط مقامات سابق دولت بایدن در سخنرانی‌ها و مصاحبه‌های رسانه‌ای تبلیغ می‌شود، که در آن تهاجم غیرقانونی ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه، هیچ ارتباطی با گسترش ناتو به رهبری ایالات متحده به این کشور که اکنون ویران شده است، نداشت، هیچ کاری برای جلوگیری از آنچه که یک زمین‌خواری اجتناب‌ناپذیر امپریالیستی بود، نمی‌توانست انجام شود، و مذاکرات پس از شروع جنگ برای تلاش برای پایان دادن به گشتار نه تنها غیرممکن، بلکه از نظر اخلاقی اشتباه بود. سپس واقعیت دیگری وجود دارد، واقعیتی کاملاً متضاد که گهگاه وقتی مقامات فکر می‌کنند تعداد کمی از مردم به آنها گوش می‌دهند، از نظرها پنهان می‌شود، و اخیراً توسط آماندا اسلوت، دستیار خاص سابق رئیس جمهور و مدیر ارشد امور اروپا در شورای امنیت ملی، در مصاحبه‌ای با شیطن‌کنندگان روسی که به اعتقاد او دستیاران ولادیمیر زلنسکی، رئیس جمهور اوکراین، بودند، خلاصه شد. اسلوت به شوخی‌کنندگان گفت: «ما حتی قبل از شروع جنگ هم گفتگو‌هایی داشتیم، در مورد اینکه اگر اوکراین به روسیه بگوید: «خوب، می‌دانید، ما به ناتو نمی‌رویم، می‌دانید، اگر این جنگ را متوقف کند، اگر این حمله را متوقف کند» چه می‌شود - که در آن زمان ممکن بود این کار را بکند. «مطمئناً سه سال بعد، یک سؤال وجود دارد، می‌دانید، آیا بهتر بود قبل از شروع جنگ این کار انجام می‌شد، آیا بهتر بود این کار در مذاکرات استانبول انجام شود؟ مطمئناً از تخریب و از دست رفتن جان انسان‌ها جلوگیری می‌کرد.»

وقتی لحظاتی بعد از او پرسیده شد که آیا اوکراین و شرکای غربی اش می‌توانستند از کل جنگ جلوگیری کنند و آیا «در جایی اشتباه کرده بودند»، اسلوت دوباره و بدون هیچ مقدمه‌ای پیشنهاد داد که پرداختن به نگرانی‌های روسیه در مورد گسترش ناتو به اوکراین ممکن است راهی برای جلوگیری از جنگ باشد. اسلوت گفت: «اگر می‌خواهید نسخه دیگری از تاریخ را بسازید، می‌دانید، یک گزینه این بود که اوکراین در جنوری ۲۰۲۲ بگوید: «خوب، ما به ناتو نمی‌رویم، بی طرف می‌مانیم.» «اوکراین می‌توانست در مارچ، اپریل ۲۰۲۲ پیرامون مذاکرات استانبول به توافق برسد.» برای درک اهمیت کامل این چند جمله، ارزش دارد که آنها را تجزیه و تحلیل کنیم. اسلوت، یکی از مقامات ارشد سابق بایدن که از نزدیک در سیاست اوکراین دخیل است، می‌گوید: ۱. اوکراین با تأکید صریح بر بی‌طرفی خود، احتمالاً از وقوع حمله جلوگیری می‌کرد

۲. این امر می‌توانست از مرگ و ویرانی عظیمی که اوکراین در سه سال گذشته به دست روسیه متحمل شده است، جلوگیری کند.

۳. اوکراین می‌توانست حداقل تا زمان مذاکرات استانبول، اندکی پس از حمله روسیه، این توافق را انجام داد.

۴. دولت بایدن انجام این کار را برای جلوگیری از جنگ بررسی کرد، اما در نهایت این ایده را رد کرد.

اما چرا تیم بایدن آن را رد کرد، اگر به معنای جلوگیری از جنگی بود که به هر حال برای میلیون‌ها اوکراینی بسیار خونین و پرهزینه بوده است؟ اسلات در مورد موضع خودش گفت: «من از این ایده که ایالات متحده اوکراین را برای انجام ندادن این کار تحت فشار قرار دهد و به طور ضمنی به روسیه نوعی حوزه نفوذ یا حق وتو در مورد آن بدهد، ناراحت بودم.» وقتی از او در مورد تفکر بایدن سوال شد، او گفت: «فکر نمی‌کنم بایدن احساس می‌کرد که در جایگاه خود باشد که به اوکراین بگوید چه کاری انجام دهد. به اوکراین بگوید که ناتو را دنبال نکند.» به عبارت دیگر، اسلوات بی‌سروصدا اعتراف کرد که اگر گزینه جایگزین، دادن حق وتو بالفعل به روسیه در مورد عضویت در ناتو باشد، حداقل ترجیح می‌دهد اجازه دهد جنگ اتفاق بیفتد. با این حال، ادعای او مبنی بر اینکه او و بایدن در مورد اعمال فشار بر اوکراین محتاط هستند، جدی گرفتن آن دشوارتر است. سیاست ایالات متحده در قبال اوکراین اغلب شامل اعمال فشار بر مقامات و مردم آن برای پذیرش اکراه اقداماتی بوده است که با آن مخالف بودند، بخصوص در مورد ناتو. جورج دبلیو بوش با وجود مخالفت عمومی شدید و گسترده در میان اوکراینی‌ها در اوایل دهه ۲۰۰۰، ورود اوکراین به ناتو را پیش برد و تلگراف‌های دیپلماتیک فاش شده‌ای که من دو سال پیش در مورد آنها گزارش دادم، نشان می‌دهد که مقامات آمریکایی در آن زمان با همتایان اوکراینی خود در مورد چگونگی "موافق‌تر" کردن افکار عمومی اوکراین با این ایده بحث می‌کردند. در واقع، این اغلب نقش شخصی بایدن در دوران اوباما بود که مقامات اوکراینی را برای تصویب اصلاحات داخلی نامحبوب تحمیل شده توسط صندوق بین‌المللی پول تحت فشار قرار می‌داد. اسلوات همچنین با اشاره به اینکه اوکراین می‌توانست در مذاکرات استانبول در اوایل سال ۲۰۲۲ در مورد وضعیت ناتو به توافق برسد، اعتراف بالقوه دیگری می‌کند. او گفت: "می‌دانم که در آن زمان دیدگاه‌های متفاوتی بین ارتش‌های کشورهای ما در مورد ضدحمله وجود داشت. فکر می‌کنم در دوران دولت بایدن، امید بزرگ اوکراین برای بازپس‌گیری قلمرو و توانایی مذاکره برای توافق بهتر بود. اوضاع آنطور که کسی می‌خواست پیش نرفت." این به طرز وحشتناکی نزدیک به چیزی است که مدت‌هاست توسط مقامات مختلف و منابع دیگر در مورد مذاکرات ادعا می‌شود: اینکه، همانطور که روزنامه پراودا اوکراین برای اولین بار گزارش داد، زلنسکی تحت فشار قرار گرفته بود تا توافق را رد کند و در عوض به دنبال پیروزی در میدان نبرد باشد، و طبق گزارش‌ها، دولت‌های بریتانیا، ایالات متحده و تعدادی از کشورهای اروپای شرقی ناتو بخصوص از این ایده در نهایت فاجعه بار استقبال کرده‌اند. اسلوات اولین کسی نیست که این اعتراف را کرده است. همانطور که دو سال پیش مستند کردم، پنس استولتنبرگ، دبیرکل سابق ناتو و آوریل هینز، مدیر سابق اطلاعات ملی بایدن، هر دو به صراحت گفتند که گسترش بالقوه ناتو به اوکراین، دلیل اصلی تصمیم پوتین برای حمله بود و حداقل طبق گفته استولتنبرگ، ناتو از مصالحه بر سر آن خودداری کرد. زلنسکی اکنون علناً با این امتیاز برای پیشبرد مذاکرات صلح موافقت کرده است - تنها سه سال بعد، در حالی که اوکراین اکنون ویرانه‌های فیزیکی، اقتصاد آن نابود شده، صدها هزار نفر تلفات و بازماندگان آسیب دیده و معلول در مقیاس وسیع هستند. همه اینها مطمئناً به عنوان یکی از فرصت‌های بزرگ از دست رفته تاریخ ثبت خواهد شد. منتقدان جنگ و سیاست ناتو مدت‌هاست که می‌گویند با رد صریح ورود اوکراین به ناتو، می‌توانستند از جنگ و تأثیر مخرب آن جلوگیری کنند، اما به آنها گفته شد که آنها تبلیغات کرملین را پخش می‌کنند. معلوم شد که آنها صرفاً افکار خصوصی مقامات بایدن را پخش می‌کردند.

د پاڼو شمېره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ